Minneapolis, Minn.

En Mand, hvis Navn, saa vidt vides, var Lindquist, overkørtes af Toget ved Short line Junction, Syd Minneapolis Mandag Morgen.

— Crosley og Hunter afsluttede sidste Søndag Aften deres Møder i det svenske Tabernakel paa 8. Ave. v. 7. Str. og begav sig samme Aften paa Reise til Philadelphia, Pa., for at holde Møder der. I fem Uger har de været her, og har været Aarsag til adskilligt Røre. De beregner nok at have været Redskaber til ca. 1500 Omvendelser. Rigtigheden heraf er det ikke vor Sag at dømme. Der er en, som kender Hjerterne.

— Sidste Søndag var de unge efter Indbydelse samlede hos Rauns.

— Minneapolis har i denne Tid en Smaakoppeepidemi, som har vakt betydelig Opsigt, saa megen ogsaa at Lørdags Tribune har en tospaltet Artikel, hvori der drages stærkt til Felts mod Sundhedsautoriteterne for deres Slaphed i Behandling af de Tilfælde, der har været, og paastaar endogsaa, at der for nærværende er en 70 Tilfælde i Byen, og at de er af smitsom Natur. Det har haft til Følge streng Affondring af de Patienter, som har den. Den forenede norske Kirkes Skole har et Tilfælde og maa nok lukke midlertidigt for nogle Dage i det mindste.

— De unge var sidste Søndag, efter Indbydelse, samlede hos Enke Mrs. Pedersen.

Council Bluffs, Ia.

Vi har nu i en Uges Tid haft Vintervejr med Sne og Kulde, saa Termometret den 15. viste 12 Gr. under Zero, hvorved Frygten for Ismangel vel har god Grund til at tage Flugten til varmere Egne.

— Politiske Ledere og Vedhængere begynder at faa travlt med at faa noget i Stand til Valget i Foraaret. Her tales om, at vor nuværende Borgmester, Mr. Jennings, ikke vil blive nominneret af sit Parti (Demokraterne) til en anden Termin, da han ikke skal være i fuld Harmoni med det demokratiske System.

— Alle Byens Embedsmænd vælges ved næste Valg.

— Mr. J. Montgomery overkørtes den 13. af et C. M. & St. P. Tog og dræbtes. Hans Legeme blev frygtelig lemlæstet, 10 til 15 Fragtvogne gik over ham, før de blev standsede. Mr. Montgomery var en Skotlænder af Fødsel, og endskønt han ikke selv vidste, hvor gammel han var, blev det almindelig antaget, at han var over 100 Aar gammel. Da Ulykken skete, gik han paa Banesporet, og for at modstaa Kulden havde han Hovedet ombundet og kunde desuden daarligt høre og mærkede saaledes intet, før det var for sent. Coroners Jury frikendte Jernbanekompagniet for at være skyldig i Mandens Død.

— Den 15. dennes, nogle Minutter før 12 om Natten, hensov Miss Anna Othilia Andersen, Datter af Mr. L. Andersen og Hustru. Dødsaarsagen var Tæring.

Hun havde været syg i længere Tid og havde lidt meget, hun var 23 Aar gammel. Før hun blev syg, var hun tilligemed sine Søstre med i Sangkoret. Da nu hendes Stemme er forstummet paa Jord, gør det dog godt at kunne sige, naar vi ved, det er ikke tomme Ord: den er ikke forstummet i Himlen; thi hun forstod, før hun gik bort, at „Jesu Kristi Guds Søns Blod renser fra al Synd", og var i Troen herpaa glad ved at gaa bort. Hun var sig fuldt bevidst, saa at sige, til det sidste Øjeblik.

Den 17. var vi saa nogle samlede i Mr. Andersens Hjem for i Stilhed at sige vort sidste Farvel til Othilia. Pastor Mathiasen talte nogle alvorlige Ord ved hendes Baare, hvor han ogsaa tog Anledning til en Paamindelse for de unge, af hvilke flere var til Stede. Man kunde ikke undgaa at mærke den dybe Sorg baade hos Forældre og Søskende, og hvorledes hendes Søskende havde ondt ved til sidst at vende Blikket fra det Ansigt, over hvilket Freden syntes at have bredt sig, den salige Hviles Fred. Mr. Andersen sagde: „Det gør ondt! men jeg kan alligevel være glad, da jeg ved, hun er gaaet hjem til Jesus." Saa kan man i Sandhed sige: „Død, hvor er din Braad". Liget bragtes til Argo, Neb. for Begravelse. Herren velsigne Othilias Minde!

—Mr. Kirk, Konduktør paa Northwestern Banen, fik for nogle Dage siden ved Ulykkestilfælde i Syd Omaha, begge Ben overkørt saa slemt, at de maatte sættes af. Han er endnu i Live, og det haabes, han vil komme sig. Hans Tog var af en eller anden Grund bleven standset paa det gennemgaaende Spor, og de havde ikke benyttet den Forsigtigtighedsregel at sende Flagmand tilbage, hvorfor det vestgaaende Union Pacific Tog intet mærkede, før det var for sent, og det kørte lige ind i det stillestaaende Tog med ovennævnte Resultat.

— Mr. C. Hill har været meget syg; men er nu lidt bedre.

— Miss Kamilla Olsen, som i længere Tid har været meget syg af Tæring, bliver svagere, som Dagene gaa, og hun venter og længes saa meget efter, at hendes Ven Jesus (thi det er han bleven for hende under hendes Sygdom) vil komme og hente hende hjem. Han kommer i sin Tid!

— Student Bondo prædikede for os Søndag Aften.

— Miss Anna Rasmussen er rejst til Chicago, men er ikke gaaet ud af Menigheden.

Albert Lea, Minn.

Det er vel den almindelige Regel, at de unge maa lære af de gamle; men at de ældre ogsaa kan tage et godt Eksempel op efter de yngre, viste sig her i sidste Uge. Torsdag Aften samledes ca. 40 af Menighedens Folk hos Hans Thorpe, hvorfra de i Følge drog over at overraske L. C. Hansens. Overraskelsen var fuldstændig; i Hansens Hjem var der ingen, der havde nogen Anelse om, at de vilde faa fremmede den Aften. Efter at alle var komne til Huse, holdt Mr. S. P. Svendsen en kort Tale paa de besøgendes Vegne. En Gave blev overrakt Mr. og Mrs. Hansen, som et lille Bevis paa den Agtelse og Kærlighed Menigheden nærer for dem. Kaffe og Kage og andre medbragte Forfriskninger blev nydte, og som det altid gaar, hvor Guds Børn er samlede, og hvor Kærligheden er den raadende Magt, Tiden svandt altfor hurtig, og før nogen anede det, var det Midnat, og det glade Selskab maatte skilles og gaa hver til sit.

— Minnesota Horticultural Society holdt sit aarlige Møde her i Byen i sidste Uge. Møderne afholdtes Onsdag og Torsdag, i „The Skinner Mercantile Co s store Sal, som Mr. P. Clausen havde dekoreret smukt med Blomster og grønt. Mr. L. P. H. Highby holdt et udmærket Foredrag om Forstvæsenet i Danmark, hvori han beviste, at heller ikke i den Retning staar vort lille Fædreland tilbage for noget Land i Verden. Ogsaa P. Clausen og P. Bohl tog en livlig Del i Forhandlingerne.

— Mr. A. M. Johnsen blev i forrige Uge paa Gaden i Albert Lea rendt over af et Par løbske Heste, med den sørgelige Følge, at han to Dage efter afgik ved Døden. Mr. Johnsen boede paa sin Farm to Mil vest for Albert Lea; han ejede flere store Ejendomme i Byen og var en af Egnens rigeste Mænd.

— Henry Larsens Familie er bleven forøget med en lille Pige.

Scranton, Ia.

Søndag den 21. Jan. havde vi Gudstjeneste i Scranton Menigheds lejede Kirke, hvor Menighedens Præst S. Johnson var til Stede og talte indtrængende over Bryllupet i Kana. Særlig lagde han os alvorlig, og dog i Kærlighed, den store og betydningsfulde Forskel paa denne og de i Almindelighed afholdte Bryllupsfester paa Sinde. Man kunde i alle Blade læse om Bryllupper og Indbydelser til samme; men en vigtig Ting var i Almindelighed udeladt, hvilken dog især troende Mennesker ikke burde skamme sig ved, nemlig at indbyde Jesus og hans Disciple. Læste eller hørte man Bryllupsfester omtalte i vore Dage, saa var der ikke megen Tale om, at Jesus var indbudt til at forvandle Livets og Sorgens saltede Vand til sød og læskende Vin. Det er jo en meget smuk og sømmelig Skik at gaa til Kirken at holde Bryllup der; men det er en alt for ofte og sørgelig Skik at vende Kirken Ryggen og prøve at holde Bryllupsfest paa Verdens Vis, et langt eller kort Liv paa egen Fornufts og Klogskabs Vis, uden at høre Jesu Moders Røst: „Hvad han siger, det gører". Herrens Disciple var til Bryllupet i Kanaan, de fulgte ham for at høre hans livsalige Ord, til de en Gang udraabte et Trangsord: „Herre, lær os at bede."

Kære Trosfæller, Brødre og Søstre! følg Disciplenes Fodspor til Herrens Hus; hør Ordet, som er en skabende Kraft til Salighed; da vil Herren med sin Aand stemme Hjerterne, saa vi engang med Troens Tunge skal raabe: „Herre, lær os at bede og leve som et bedende Folk."

Om Eftermiddagen havde vi et lille Menighedsmøde med god Stemning, og om Aftenen atter Møde i en af Brødrenes Hjem i Byen, hvor Tiden blev vel benyttet med Sang, Læsning og Bøn; og som jeg hørte mange sige Tak til Husets Beboere, da vi skiltes, saa er det ogsaa mit Haab, at vi alle kunde sige Tak til Herren for Dagen — her er godt at være. Vi længes nu efter næste Gang, da vi, om Herren vil, haaber at se Pastor Johnson iblandt os, og det skulde glæde os, om nogen, som læser disse Linier, kunde aflægge os et Besøg. Skulde dette ikke kunne ske, da beder vi eder kære Brødre og Søstre i Troen paa vor kære Frelser, som gav sig selv hen for vore Overtrædelser, at I da alle vilde bære os frem for Naadens Trone i eders Bønner for vor lille Menighed, Herrens Tjenere og Sjæles Frelse, at vi en Gang maa samles der, hvor der ikke mere er Synd eller Sorg. Herren lægge sin Velsignelse hertil.

St. Paul, Minn.

En engelsk lutherske Kirke paa Hjørnet af Sjette og Exchange Gader, indviedes sidste Søndag.

Den højtidelige Handling overværedes af en Menneskemasse, der fyldte Kirken til Trængsel. Foruden Menighedens Præst, Past. J. D. Haupt deltog Præsterne A. Ramsey, F. E. Jensen og C. L. Warstler, Minneapolis. Indvielsesprædikenen holdtes af Professor R. F. Weidner, Præsident for „Chicago Lutheran Seminary."

Ved Aftentjenesten talte Professor E. G. Lund fra den for. norske Kirkes Skole i Minneapolis.

Cedar Falls, Ia.

Hans Petersen og Hustru fejrede forrige Uge deres Guldbryllup, og i den Anledning var deres Familie samlede hos dem i deres Hjem paa Clay & 16. Gade, og det var i alle Maader en højtidelig Dag for de to gamle. Petersen er ca. 87, og hans Kone 85 Aar.

I et af Byens Blade (The Globe) gaves der en Meddelelse om, at dette var det første Guldbryllup, som var bleven fejret iblandt Danskerne i dette County. Men dette passer dog ikke, da gamle Nis Nissen og Hustru for over 10 Aar siden fejrede deres Guldbryllup her i dette County. De bo nu i Grunde Co., og der fejrede de den 8. Dec. 1899 deres Diamantbryllup.

— To af vor Bys fine Folk, Dr. K. M. Fullerton og Miss Nannie May Clark, blev i sidste Uge under stor Stads ægteviede.

— Peter Søndergaard, der i lang Tid har ligget syg, afgik sidste Fredag ved Døden. Begravelsen foregik i Søndags fra Hjemmet her i Byen til Fredsville Kirkegaard, hvor Jordpaakastelsen forrettedes af Pastor A. Dan. Den afdøde blev ca. 28 Aar gammel og efterlader sig Hustru og 3 smaa Børn, samt Fader og Moder og 2 Søstre og Brødre. Han var Medlem af den danske Sygeforening og dansk Brodersamfund.

— Pastor N. Hansen blev sidste Fredag angrebet af La Grippe og var for en Tid temmelig syg, men er nu atter i Bedring.

— Nick Sørensens Søn Alfred, er for Tiden meget syg, og der er kun lidet Haab om Bedring.

— En Datter af gamle Fechtenborg er kommen hertil fra Philadelphia for at aflægge et Besøg hos sine Forældre.

Callender, Ia.

Tirsdag og Onsdag den 13. og 14. Febr. var Festdage for vor Menighed, da vi om Tirsdag Formiddag havde Præsteindsættelse, og i den Anledning havde Pastor Hansen fra Cedar Falls iblandt os. Pastor Hansen dvælede særlig ved den Tanke, at Jesus bad for os, han bad for sine Præster (sin Apostelskare), men ikke for dem alene; men ogsaa for dem, som ved deres Ord skulde komme til at tro paa ham, og det er jo stort at tænke sig, at Jesus, Verdens Frelser beder for os. Saa foreholdt han os ogsaa som Menighed vort Forhold overfor Præsten, og ligeledes Præstens Forhold overfor Menigheden, og hvad Herren krævede af ham, at han skal være en tro Husholder.

Om Eftermiddagen holdt Hansen Foredrag over Missionen og viste os en Del af, hvad han havde bragt med fra Japan, og om Onsdag Formiddag fra Kina og Korea. Derefter rejste han saa til Rolfe for ogsaa der at holde Indsættelse. Vi vil sige Pastor Hansen Tak for Besøget og bede Herren, at det maa vække os til mere Alvor for Hedningernes Frelse. Vi vil jo ikke dermed alene hjælpe dem, men ogsaa os selv som Guds Børn, idet vi fremskynder den Dag, da Jesus kommer igen naar hans Evangelium er prædiket for al Skabningen, og vi saa faar Lov til at gaa ind med ham og arve det Rige, som er beredt, før Verdens Grundvold blev lagt.

— John J. Hanson med Familie var i Pilot Mound i forrige Uge til Bryllup hos Mrs. Hansons Forældre.

— Vi har nu faaet lidt Sne, saa vi til Nød og neppe kan bruge Slæden til en Lysttur. Skal der køres noget Læs, maa det være paa Vogn.

Ord, Nebr.

Da det er en Sjældenhed, at der høres fra disse Egne, føler jeg Trang til at skrive et Par Ord herom. Ord er en net lille By og har 1500 Indbyggere; den har U. P. og B. & M. Jernbane, saa den har god Forbindelse med Østen, og den ligger smukt ved North Loup River. Der har været lidt tørt her i de sidste Aar, dog har Høsten været saaledes, at det er gaaet lidt fremad for de fleste; men Herren, som sender Tørke vil ogsaa sende Regn, naar hans Time kommer. Her er ogsaa dannet en lille Menighed af nogle faa, som arbejder paa at faa bygget en lille Kirke. Der er mange Danske her paa disse Egne. Men den største Part leve endnu borte fra Herren. Kære Søskende i Herren, ræk os en hjælpende Haand og bed for os og for Kirkesagen herude, at det maa blive til Guds Ære og Sjæle til Frelse. Og Tak til Venner i Hamilton Co. og andet Steds, som har rakt os en hjælpende Haand.

Alle Gaver til vor ny Kirkebygning kan sendes til mig, og Kvittering derfor findes i Kirkebladet.

Bor 471. J. W. Frandsen.

Northfield, Minn.

Forrige Søndag Aften modtog Pastor Simonsen Telegram fra Chicago, at Mrs. Simonsens Broder, Mathias Damgaard var død. Pastor Simonsen og Hustru afrejste Mandag Aften til Chicago for at overvære Begravelsen, som skulde foregaa Onsdag Eftm. Kl. 1. Mr. Damgaards Broder skrev i et Brev hertil: „Mathias hensov stille i Jesu Arme Kl. 3¼ Søndag Eftermiddag, han bad for os alle og lovede og prisede Jesu Navn til sit sidste Aandedrag.

— Mr. P. Petersen har i denne Uge flyttet sin Skrædderforretning til et bedre Lokale.

— Efter at vi i den sidste Tid forgæves har spejdet til alle Sider for at faa at se, hvor Branden var, hver Gang Brandklokken har ladet sin Klemten høre, (det er nemlig snart bleven en Modesag at sætte Ild paa Skorstenen, naar den trænger Rengøring, men som jo i Reglen koster Vedkommende en lille Forskrækkelse og en rask Løbetur, som altid gaar i Retning af City Hall), saa fik vi Onsdag Aften vor Lyst styret. Den Gang var det dog ikke en Skorsten, men en hel Mølle, som brændte, godt at det var stille Vejr, ellers kunde det nemt have set truende ud for Northfield, da den laa lige op til en stor „Lumberyard", og de fleste andre Bygninger, som stødte op til, var ogsaa bygget af Træ.

— Sidste Søndag var der bekendtgjort Samtalemøde hos Mr. M. Madsen paa Landet, men paa Grund af den stærke Kulde blev de fleste af Byens Folk forhindret i at komme.

Dwight, Ill.

Siden der sidst var noget i „Danskeren" herfra, har Døden været her og overskaaret Livstraaden for tre Danskere. Den ene, Martin Clausen, kom af Dage ved Uforsigtighed; han havde Plads som Vagtmand i Kultaarnet ovre i Cardiff, en ny Kulmineby, som ligger 10 Mil herfra. Da Elevatoren var ved at komme op, stak han Hovedet ind i et Hul for at se efter, om den kom, og da var den saa nær ved, saa at den saa at sige rev Hovedet af ham i Farten. Clausen forsørgede vistnok sin gamle Moder som boer ovre i Campus. — Mrs. Niels Nielsen døde nok ogsaa temmelig pludselig, efterladende sig en sørgende Mand og to smaa Børn. Den tredie var en ældre Mand, som boede nordvest herfor Byen.

— Pastor Lillesø har opsagt sin Gerning som Præst for den Menighed her i Byen, som tilhører den danske Kirke.

— Pastor Kjøllers Broder Ludvig har været her paa Besøg. Han rejste herfra til Granville, Ill., hvor han har lejet en Smedie. Det gaar godt for Ludvig dernede.

— Vi haaber, at vi faar Missionsmøder hernede i næste Uge. Pastor Kjøller har skrevet til Pastor Nielsen, Minneapolis, og Pastor Dalstrøm, Racine, og bedet dem komme herned, naar Missionsugen i Chicago er tilende. Vi har godt Haab, om at de kommer, da Pastor Nielsen sidste Vinter saa at sige lovede at besøge os igen. Forfatteren af „Paa Farten" vil nok gøre, hvad han kan, for at de kan komme til de omliggende Steder. Det bliver næste Uge, hvis de kommer.

Jewell, Ia.

Kinamissionær Rønning har lovet os at holde et Missionsforedrag, saa snart vor Kirke bliver færdig.

— Sidste Uge var Pastor Johnson i Jefferson og Scranton for at holde Gudstjeneste.

— Kvindeforeningen afholder Møde førstkommende Torsdag hos Mrs. H. K. Grønbeck.

— Paa Søndag bliver her Gudstjeneste Kl. 2.30 Eftm. i M. P. Kirke.

— Det gaaer langsomt fremad med Opførelsen af vor Kirke. Vejret er vel sagtens Aarsagen.

Krigen.

Roberts har Held med sig. — Kimberley er undsat. — Boerne gaar tilbage til Bloemfontein, — men er paa Spil i Syd. — Buller angriber for fjerde Gang. — En Proklamation. — Udsigterne.

Der er stor Glæde i England — thi Kimberley, den saa længe belejrede, af Sygdom og Sult lidende By, er bleven undsat.

Det var sikkert paa høje Tid, ellers var den med samt den hadede Cecil Rhodes, de engelske Kapitalisters Helgen, falden i Boernes Hænder.

Det er Lord Roberts, der som engelsk Overgeneral, har Æren af dette første engelske Held i Sydafrika. Og nu drømmer London allerede om, at den hele Krig skal faa en brat, for Britten lykkelig Ende.

Lord Roberts havde jo — som tidligere meddelt — samlet en meget betydelig Troppestyrke syd for Modder River, ved hvis nordre Bred Boergeneralen Cronje indehavde en meget stærk Stilling.

Denne Stilling, der hindrede Englændernes Fremmarsch til Kimberley, blev omgaaet af Roberts Artilleristyrke under General French — men det hele foregik saa mærkelig let, at adskillige Militærkritikere er meget betænkelige.

Cronje har sikkert i længere Tid været varskoet angaaende Roberts' Bevægelse — og det antages derfor, at han, da han indsaa Umuligheden af at kunne holde Magersfontein-Stillingen imod Englændernes vældige Overmagt, har sendt alt sit svære Skyts der og ved Kimberley op til Bloemfontein, Orange-Fristatens Hovedstad.

Der antager man, at han vil levere et Hovedslag.

Med disse Antagelser stemmer ihvert Fald, at Englænderne, trods deres Paastande om, at de „overraskede" Boerne, ikke har taget en eneste af disses Kanoner — men derimod som sædvanlig „en Mængde Kvæg".

For saavidt er Lord Roberts Bevægelse ikke lykkedes. Thi den gik aabenbart ud paa at omringe Cronjes Styrke.

Imidlertid naaede General French, som Anfører for Kavalleriet, Kimberley uden særlige Vanskeligheder og — spiste til Middag i Officersklubben. Om Kimberleys indre Forhold har der endnu ikke lydt et Ord.

Derpaa jog French ud nord for Byen — men — vips — her var heller ingen Fjende; Boerne synes at have en mærkværdig Evne til hurtigt at gøre sig usynlige.

Ved denne Tid var nu den engelske Avantgarde, bestaaende af Infanteri og Artilleri under Gen. Kelly-Kenny rykket et Stykke ind i Orange-Fristaten, jagende en Boerstyrke foran sig paa Vejen til Bloemfontein — og senere har General French sluttet sig til Kelly-Kenny.

Der menes, at Boerne her er i alvorligt Bekneb, idet French's' Kavalleri har indhentet deres Bagtrop. Boerne forsvarer sig mandigt fra Kopje til Kopje — og imens foretager Fortroppen sit besværlige Tilbagetog for den overlegne Fjende.

Det antages, at denne Boerhær anføres af Cronje selv — men sikkert er det ikke. Der er endog givet Antydninger af, at Cronje med Hovedhæren er gaaet mod Syd for muligvis at afskære Lord Roberts Forbindelseslinie med Kapkolonien.

Et andet dunkelt Punkt i disse Krigsbegivenheder er dette, at Jacobsdal, der ligger mellem Kimberley og Bloemfontein endnu synes at være holdt af en mindre Boerstyrke — og den engelske General Tucker staar overfor dem.

Forfølgelsen ind gennem Fristaten ledes af Lord Kitchener, der nu pludselig er dukket op der.

Bloemfontein skal være rede til at modtage Boerhæren — der er rejst Skanser og Pigtraadsgærder, men for øvrigt er det uvist, om Boerne i det hele taget har til Hensigt at forsvare Byen. De vil vistnok kun søge at standse Englænderne der en kortere Tid. Saa skal det gaa mod Nord, op i Transvaal, der efter hele sin Natur er let at forsvare.

Samtidig med denne engelske Fremrykning meldes der, at Boerne med stort Held har drevet Englænderne bort fra deres Stillinger i Syd. Hvis dette Angreb staar i Forbindelse med Cronjes Planer, — og herpaa tyder bl. a. en af Præsident Krüger udstedt Proklamation om, at Boerne forlængst har ordnet Slagplan mod Roberts — vil det muligvis kunne lykkes dem at afskære Lord Roberts Forbindelseslinie ved De Aar, Jernbaneknudepunktet paa Kapbanen.

Foreløbig har Boerne der taget en engelsk Konvoj paa 200 Vogne — og Lord Roberts, der daglig skal underholde en Styrke paa ca. 70,000 Mand, kan ikke undvære et eneste Brød.

Der blander sig da ogsaa Bekymring i Englands Glæde over Heldet — og de fremtidige Begivenheder vil muligvis forøge Bekymringerne.

Mens Roberts saaledes beskæftiger Boerne i Øst, har Buller atter begyndt at rykke frem for fjerde Gang i Natal. Det gælder muligvis endnu Ladysmiths Undsætning — men rimeligere er, at Buller kun skal holde Boerne ved Tugelafloden i Aande, saa de ikke kan komme Cronje til Hjælp.

Efter de foreløbige Meldinger at skønne, har Buller haft nogen Fremgang. Han vil denne Gang gaa lige paa, siger Korrespondenterne — men dog er hans Fremrykning udenfor Centrum. Han har taget den saakaldte Husarhøj og angriber derfra Boernes østligste Stillinger paa Monte Christo og Hlangwana-Bjærgene.

Det gaar nu løs med Artilleri- og Riffelild fra begge Hære, men det kan nok se ud, som om Boerne atter har lokket Buller i en af de bekendte, fordærvelige Fælder.

Roberts har udstedt en smukklingende Proklamation til Orange-Fristatens Beboere om, at de jo altid har været Englands artige Børn, saa, hvis de blot vil lade være at kæmpe, skal de nok snart faa gode Kaar. Anderledes med de transvaalske haarde Halse.

Man maa nu være spændt paa, hvorledes Englænderne klarer sig inde i Fristaten. Klimaet har foreløbig anrettet temmelig haarde Ødelæggelser. Paa en Dag maatte saaledes 50 Mand sendes til Lejren, fordi Solvarmen var dem for stærk. Og endnu værre staar det til med Hestene.

I hvert Fald bliver det en blodig Uge, der er oprunden — og selv om Englænderne skulde sejre nu, saa kommer den frygtelige Guerillakrig til Udfoldelse, den Boerne er Mestre i.

Det skal nok vise sig, at der er lang Vej frem til Pretoria — og denne By er glimrende befæstet og proviantered for 2 Aar.

Sidste Nyt. Ifølge officielt Telegram fra General Buller har han nu taget Hlangwana-Bjærgene, mens Gen. Hart har tvunget Boerne til at forlade Colenso. Saaledes staar der nu ikke flere Boer syd for Tugelafloden. Buller udtaler selv, at Boernes Forsvar var svagt, hvilket maa tilskrives, at store Afdelinger havde forladt Natal, for at møde Lord Roberts Fremrykning i Orange-Fristaten.

Fra Roberts forlyder der intet, saa de engelske Telegrammer ere næppe særlig lykkebringende. Engelske Militærkritikere udtale, at Boerne aabenbart forlade alle deres Stillinger for samlede at kunne forsvare Orange-Fristaten. Med Buller kan ventes Slag, hvad Øjeblik det skal være.